

Motion till riksdagen 2005/06:Fi234

av **Anders Larsson och Roger Tiefensee (c)**

Redovisningsreglerna för pensionsåtaganden i kommuner och landsting

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att till riksdagen återkomma med förslag om ändrade redovisningsregler för intjänade ej ännu utbetalade pensionsskulder i kommuner och landsting.

Motivering

Efter ett beslut om ändring av god redovisningssed i kommuner och landsting för ett antal år sedan, redovisas anställdas intjänade ännu ej utbetalade pensioner fram till 1997 som en ansvarsförbindelse. Skälet till denna redovisningsförändring stod huvudsakligen att finna i att skulden blivit så stor att den i många kommuner kom att orsaka en balansräkning med ett redovisat negativt eget kapital. En borttagning av denna skuld från kommunernas och landstingens balansräkningar gav skenet av en ekonomi i balans och sköt bekymmersamma besparingar på framtiden.

Framtiden kommer nu allt närmare och de åtaganden som inte finns reserverade, skuldförda och säkrade skall nu börja betalas inom ramen för dagens verksamhet. Dessa gamla skulder uppskattas under de närmaste ca 30 åren uppgå till ca 250 miljarder kronor för kommun- och landstingssektorn.

Samtidigt som den redovisningstekniska (politiskt baserade) kullerbyttan utfördes att plocka bort pensionsskulder ur balansräkningen bestämdes dock att god redovisningssed och god ekonomisk hushållning från år 1998 framåt, dock skulle innehålla nya pensionsåtaganden. Resultat blir således att vi under kommande år och till allt större belopp inom kommuner och landsting måste "betala" dubbla pensionskostnader; dels de gamla före år 1998, dels de nya som givetvis rullar på inom ramen för gällande pensionsutfästelser och avtal.

Fel! Okänt namn på

De dubbla principer som nu löper, dvs. betalning av dubbla åtaganden, är inte acceptabla för kommuner och landstings ekonomier. Givetvis borde beslutet att blunda för gamla pensionsskulder och hantera dessa som ansvarsförbindelser aldrig ha fattats. Dumheten kan dock rättas till på två sätt i avvaktan på att goda tider återvänder till svensk ekonomi.

Huvudalternativet bör vara att återlägga pensionsskulden där den enligt professionell god redovisningssed hör hemma, dvs. i balansräkningen. Detta skulle för många kommuner och landsting innebära att man synliggjorde den svaga situationen dvs. redovisade egen kapitalbrist, vilket är verkligheten och som i sig borde vara tankeväckande.

Ett annat alternativ, dock sämre men med ungefär samma effekt, skulle vara att tillsvidare fortsätta med galenskaperna och redovisningen av en faktisk skuld inom ramen för ansvarsförbindelser ”som om den eventuellt skulle kunna komma att inträffa i framtiden”. En uppfattning som knappast vare sig fackliga företrädare eller anställda är beredda att dela.

Med anledning av de brister som i dag finns i god sed vad gäller redovisning och upplösning av pensionsåtaganden bör en genomgång och förändring ske av gällande redovisningsrutiner så att dagens skattekollektiv i kommuner och landsting ej belastas med dubbla pensionskostnader. Detta bör ges regeringen till känna.

Stockholm den 30 september 2005

Anders Larsson (c)

Roger Tiefensee (c)